

Fighter Taekwondo Klubb

Fighter Taekwondo Klubb håller till i hjärtat av Göteborg. Klubben bildades i samband med att Fighter Martial Arts Center startades i augusti 2002. Då var man orolig för att inte få tillräckligt många medlemmar för att gå runt ekonomiskt. Idag tillhör man de mest namnstarka klubbarna i landet och man har flera fighters i landslaget. Fighter Magazine tar del av denna framgångssaga.

TEXT: Marko Ervasti **FOTO:** Ekalak Ritsanong & Anders Bergstedt

I Fighter Centers lokaler har man lagt grunden för ett starkt och sammansvetsat gäng. Här tampas 200 elever varje vecka i de tidigare squashlokalerna. Allt från elitfighters till nybörjare och alla verkar trivas med träningen. Bakom klubben står Niklas Enander och Robert Andersson, som med hjälp av sina instruktörer gör ett bra jobb, i alla fall om man får se till tävlingsresultaten under den korta tid som klubben varit verksam.

Robert Andersson bär huvudansvaret för träningen på klubben och med sin gedigna erfarenhet från landslaget fört fram klubben som visat sig bli en av de starkaste klubbarna i Sverige.

Vilka tankar hade ni inför öppnandet av Fighter Taekwondo?

- Det var lite nervöst ifall folket skulle hitta dit. Vi var ju en helt nyöppnad klubb så vi behövde verkligen elever. Men det var en enastående marknadsföring av Centret som ingen kunde missa och det kom fulla grupper till alla stilar direkt.

Vilka mål hade klubben satt upp kortsiktigt och långsiktigt?

- På kort sikt gällde det att hitta en klubbprofil och klubbkänsla hos eleverna. Vi hade många utövare som kom från grannklubbarna som vi var tvungna att svetsa samman. Det var

faktiskt inte så lätt med tanke på att alla hade olika uppfattningar på hur en klubb eller träningen skulle skötas. Men vi lyckades till 100 procent. Det långsiktiga målet var att få en konkurrenskraftig klubb som kunde mäta sig med de största klubbarna i Sverige. Idag två och ett halvt år senare är vi det.

Ni har utvecklats en hel del, om man jämför resultaten från förra året med årets, vad beror det på, tror du?

- Vi har en jättebra klubbkänsla som gör att folket stannar. Sedan har vi fått många talanger från kringliggande klubbar som vi har utvecklat till vinnare.

Du vann själv klass 1 i All Style Open i oktober månad, berätta!

- Det var mest en kul grej att åka upp till Stockholm på All Style. Jag kände att jag behövde fler matcher i benen. I finalen mötte jag Marcus Herou, det var kul.

Dessutom blev ni bästa klubb tillsammans med Södermalms Shaolin. Det var första gången ni var med, varför gick det så bra tror du?

- Kristina Jelenic och Jonathan Gromark vann ju även de sina klasser. De är fighters och kan anpassa sig var de än tävlar med för regler. Tävlingsreglerna passar Taekwon-Do ganska bra så det var inte mycket vi behövde ändra

på. Vi hade kört lite förberedelseträning med Siamak Banderilian från Lupus Muay Thai, så vi kunde hantera lowkicksen. Synd att vi aldrig hann köra lite svep med Ju-jitsun, då hade det kanske gått ännu bättre.

Nu närmar sig det Nordiska och flera av era medlemmar tillhör redan landslagstruppen, kan du berätta lite om dem?

- Vi är ett bra gäng som tävlar på den absolut högsta nivån. Tillsammans kan vi höja ribban på träningen så att alla kan komma väl förberedda till mästerskapen. Det är inte många andra elitkillar eller tjejer som har den möjligheten.

Kristina Jelenic har gått från klarhet till klarhet i en tuff viktclass. Vad är det som gör henne så bra?

- Kristina är på gång men hon är fortfarande ung och har mycket kvar att lära. Att hon redan idag är så duktig beror mycket på att hon är en fighter och hatar att förlora.

Om hon får chansen på Nordiska, vad tror du hon kan prestera?

- Jag tror hon kan göra bra ifrån sig. Hon saknar fortfarande tävlingsrutin på den här nivån men man vet aldrig. Hon har

en tuff viktclass som är ett riktigt getingbo där man inte kan säga något i förväg vem som kommer att vinna. Håller hon sig till den taktiken vi har lagt upp utan att förvira sig eller falla tillbaka i gamla vanor kan hon gå riktigt långt.

Vilka andra fighters på er klubb har potential att inom ett eller två år göra sig gällande i den yttersta eliten i Sverige?

- Den jag tror mest på och som visat oerhörd vilja och talang är Elina Nilsson. Hon har tävlat orientering på elitnivå innan och har en fantastisk målinriktad blick på träningen. Hon kommer inte att ge sig förrän hon är bäst. Jag hoppas mycket på Nina Andersson också, hon möter gärna vem som helst när som helst. Hon gillar att fightas och har slitit hårt det senaste året. Kan hon bara vara skadefri och frisk så tror jag att hon vinna NM. I övrigt finns det två mycket duktiga juniorer som kan gå långt, Fredrik Waltilla och Gabriella Foshi. Det är underbart att se så unga killar och tjejer visa så stor förståelse för sporten.

Vad skiljer Fighter TKD från andra ITF klubbar tror du?

- Vi är stora, har cirka 200 medlemmar. Det finns en stor grupp som tävlar på elitnivå som alla underifrån kan inspireras av. Dessutom har vi har en stark ekonomi som kan ge utbildning och utveckling av instruktörer och tävlingsansatsande utövare.

Din roll som tränare, vad är din viktigaste uppgift?

- Först och främst att skapa en bra atmosfär på träningen så att alla känner sig hemma. Trots starka tävlingsframgångar för klubben är

huvudmålet att ha roligt och kunna ge alla en träning som ger något tillbaka oavsett vilka mål man har med sin träning. Att hela tiden kunna ge något nytt i träningen, även om eleverna tävlar på elitnivå. Det är ett hårt arbete men man måste hela tiden utveckla sig som instruktör. Det gäller att se sig om efter nya metoder och nya lösningar annars planar utvecklingskurvan ut.

Vad är det som driver dig att ägna så gott som hela din fritid på att coacha och träna eleverna?

- För mig är det mer än bara min fritid, jag lägger all min tid på Taekwon-Do idag. Taekwon-Do träningen har gett mig så mycket så jag vill betala tillbaka. Hur länge jag orkar vet jag inte men så länge jag tycker att det är värt det kommer jag att hålla på med det här.

Ni arrangerade nyligen en tävling som heter Talent Open i Göteborg, kan du berätta om den?

- Det var en tävling för färgbältesutövare från 8 år och uppåt. Vi ville skapa en tävling där alla kunde vara med och tävla på ett roligt och säkert sätt. Strikta klassindelningar på åldrar, grader, längder och vikter gjorde att många kunde tävla för första gången utan att behöva möta för svårt motstånd. Det blev succé med 230 deltagare. Mycket inspirerande även om det säkert förkortade mitt liv med ett eller två år.

Hur tycker du samarbetet med övriga klubbar på Fighter Martial Arts Centre fungerar?

- Suveränt, vi lyssnar och lär av varandra. Alla stilar har extremt duktiga instruktörer, det finns alltid något man kan lära sig. En annan

sak är att vi intresserar oss för varandra. Är det någon shoot-kille som skall gå match är alla nyfikna hur han är förberedd och hur det går och så vidare, det samma gäller om någon av oss skall på en stor tävling.

Vilka fördelar finns det att finnas på ett center med flera olika stilar?

- Centret drar folk, de kommer hit för att det finns mycket att välja på. Tack vare en bra mix av kampstilar så hittar man alltid någonting som passar.

Vårterminen är späckad av aktiviteter, vad mer kommer att hända i vår förutom de Nordiska Mästerskapen?

- Det blir en lång säsong med Viking Cup i mars, EM i april och VM i juni. Sen har vi Fighter Extreme 3, i maj där jag hoppas vi kan få en riktigt bra match.

Du bestämde dig för att göra comeback i våras varför?

- Vi var nere med landslaget i Polen på en landskamp i april. Jag var med som assisterande landslagstränare och coachade killarna och tjejerna. Då blev jag så sugen på att fightas och började träna för att se om det var möjligt att nå upp till landslagsnivå igen.

Det blev förlust på Fighter Extreme 2, comebackmatchen.

- Ja, fast det var inte en så tung förlust för mig. Jag hade inte gått en match på två år och hade en riktig dålig sista vecka innan matchen. Matchen gav mig mycket information om var jag stod i träningen, åkte hem med en gång och jobbade vidare. Redan tidigt lärde jag mig att förlora och kan ta en förlust på rätt sätt. Hela livet rasar ju inte samman för att en match går dåligt.

Du tog revansch på RM, berätta!

- Jag gick fem matcher i kvakt och vann alla. I finalen mötte jag klubbkompisen Fredrik Svensson som hade gjort den bästa matchen mot mig tidigare under dagen. Jag hade tagit lärdom av matchen i Fighter Extreme 2 och fått igång mitt fotarbete, nu gick det på ren rutin och erfarenhet och vann gjorde jag till slut. Det var skön seger - ett klart bevis på att jag var tillbaka.

Vilka mål har du satt upp för 2003?

- Att få med tre eller fyra tävlande i svenska ITF landslaget, placera sig på topp tre som bästa klubb på Viking Cup och att ha hur kul som helst!

